

Til nr. 14

Præmier til en gruppelivsforsikring, der afholdes af en pensionskasse, er skattepligtig indkomst for kassens medlemmer, men fradragsberettiget under 2.000 kr.s fradraget. Præmier til gruppelivsforsikringer tegnet af fagforeninger er derimod ikke skattepligtig indkomst for medlemmerne, når fagforeningen og ikke medlemmerne er ejer af forsikringen.

Som led i skattereformen bortfalder 2.000 kr.s fradraget. Det betyder for gruppelivsforsikringer, der er tegnet af pensionskasser, at det enkelte medlem som hidtil skal tage præmien til indtægt, selv om fradragsretten bortfalder.

For at ligestille gruppelivsforsikringer tegnet af pensionskasser og fagforeninger foreslås der i pensionsbeskatningslovens § 56 indsat en regel, hvorefter både præmier betalt over fagforeningskontingenter og præmier betalt over pensionskassebidrag er skattepligtig indkomst for medlemmerne, medens udbetalingerne er skattefrie.

Der findes ingen direkte oplysninger om antallet af lønmodtagere, der har gruppe-livsordninger gennem fagforeninger.

På baggrund af tilgængelige statistiske oplysninger om gruppelivspræmier skønnes den samlede præmiesum for fagforeningers gruppe-livsordninger at andrage ca. 300 mill. kr.

Indtægtsførelsen af dette beløb vil medføre et merprovenu på ca. 150 mill. kr. (1987-

niveau) i forhold til provenuskønnene over virkninger af skattereformen (jfr. lovforslaget til personskattelov, L 106).

Hvis fagforeningerne som følge af reglen opgiver gruppelivsordningerne, er det muligt, at fagforeningskontingenterne vil falde med et tilsvarende beløb, således at der også vil fremkomme et merprovenu på ca. 150 mill. kr. i denne situation.

Til nr. 16

Af hensyn til de administrative regler, der skal fastsættes i tilknytning til lovens bestemmelser, er det foreslået, at også de øvrige bemyndigelsesbestemmelser i lovforslaget skal have virkning fra dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til nr. 17

Bestemmelsen i § 11 A, stk. 1, nr. 2, går ud på, at en rateopsparing i pensionsøjemed efter det fyldte 55. år kun kan oprettes som tillæg til en før denne alder oprettet ordning, og at indbetalingerne til tillægget i alt højst kan udgøre et nærmere afgrænset beløb.

Ved § 4's henvisning til § 11 A, stk. 1, nr. 2, har det været hensigten at gøre en undtagelse både fra aldersgrænsen på 55 år for oprettelse af rateopsparing, jfr. § 11 A, stk. 1, nr. 1, og fra begrænsningen af tillæggets størrelse.

Ændringsforslaget går ud på at præcisere dette.

Hagen Hagensen (KF) nfm. Collet (KF) Houe (KF) Fogh Rasmussen (V)

Skrumsgaard Skau (V) Bente Juncker (CD) Ove Jensen (FP) Arne Bjerregaard (KrF)

Jytte Hilden (S) Poul Nielson (S) Lohmann (S) Lykketoft (S) Stavad (S) fmd.

Tastesen (S) Rahbæk Møller (SF) Thoft (SF) Bernhard Baunsgaard (RV)

Partierne VS og FD havde ikke medlemmer i udvalget.

**Nogle af udvalgets spørgsmål til
ministeren for skatter og afgifter og dennes svar herpå samt nogle henvendelser
til udvalget og ministerens kommentarer hertil**

Spørgsmål 1:

Udvalget udbeder sig miniforligets tekst.

Svar:

Miniforliget om revision af skattereformaf-talen på pensionsområdet blev indgået den 9. oktober 1985. Miniforliget indeholder 10 punkter:

1. 50.000 kr.s grænsen opgives. Pensionsindbetalinger og -udbetalinger påvirker den personlige indkomst.
2. Der gives adgang for alle til at tegne kapitalpension for 25.000 kr. årligt. Fradraget skal dog kunne rummes i egen personlig indkomst. Beløbsgrænsen reguleres.
3. Der gives adgang til at oprette rateordninger i pengeinstitutter. Reglerne om fordeling af fradragsretten for rateforsikringer skal gælde tilsvarende for rateordninger i pengeinstitutter.
4. Skattereformafaltens adgang til at oprette ordninger med beskattede penge/skattefri udbetalinger ophæves.
5. Sumudbetalinger fra livsforsikringer, der efter de gældende regler er tegnet for beskattede penge (under 2.000 kr.s fradraget), er skattefrie. Denne skattefrihed begrænses for sådanne ordninger med stort opsparingselement.
Dette punkt er nu udmøntet i lov nr. 527 af 11. december 1985 om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., kildeskatteloven og skattekontrolloven (lovforslag nr. L 45).
6. Adgangen til at få udbetalt opsparing fra en pensionskasse i utide (f.eks. ved stillingsophør) undersøges.
Det er hensigten, at denne adgang skal ophæves.
7. Tilsynsreglerne for tilsagnsordninger overvejes af industriministeren.

Det er aftalt, at der skal søges etableret en mere jævn bidragsprofil for disse pensionsordninger.

8. Den skattemæssige behandling af certifikater i investeringsforeninger (investeringsselskaber) i »skattelylande« overvejes i B 50-udvalget. Der er enighed om på baggrund af udvalgets overvejelser at fjerne adgangen til at placere kapitalpensionsmidler i de nævnte certifikater.
Dette punkt er nu udmøntet i lov nr. 566 af 19. december 1985 om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (lovforslag nr. L 83).
9. Opfyldningsfradraget i pensionsbeskatningslovens § 18 på 25.000 kr. reguleres.
10. Bidrag ifølge allerede indgåede aftaler om kapitalpension kan opdeles, så beløb ud over 25.000 kr. kan indsættes på en rateordning uden fordeling over 10 år.

Spørgsmål 4:

Er det rigtigt forstået, at betaling af tillægsskat ved ophævelse af en pensionsordning i utide kan undgås, hvis opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det pågældende år udviser underskud, og at en sådan udnyttelse af underskuddet ikke begrænser mulighederne for at fratække underskuddet i senere års skattepligtige indkomst?

Svar:

Efter pensionsbeskatningsloven skal der ved ophævelse af en pensionsordning i utide betales en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb. Personer, som på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden er fuldt skattepligtige her i landet, skal ud over den nævnte afgift betale en tillægsskat.

Med henblik på beregningen af tillægsskatten forhøjes den afgiftspligtiges skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor

ordningen ophæves, med det udbetalte beløb fra ordningen. Den til indkomstforhøjelsen svarende samlede forhøjelse af indkomstskat-terne til staten, amtskommunen og kommunen nedsættes med 40 pct.s afgiften, og det herefter resterende beløb udgør tillægsskatten.

Den nævnte forhøjelse af den skattepligtige indkomst indgår alene som led i beregningen af tillægsskatten. Der er således ikke tale om en egentlig forhøjelse af den skattepligtige indkomst. Hvis denne udviser underskud, finder de sædvanlige regler vedrørende underskud derfor anvendelse på dette underskud, herunder fremførselsreglerne i ligningslovens § 15.

Spørgsmålet kan derfor besvares bekræftende.

Det skal dog bemærkes, at 40 pct.s afgiften skal erlægges uanset indkomstforholdene, dvs. selv om den skattepligtige indkomst udviser underskud.

Spørgsmål 5:

Ad besvarelsen af spørgsmål 4

Giver besvarelsen anledning til at ændre loven således, at underskuddet kun kan fradrages én gang?

Svar:

Jeg er opmærksom på, at den gældende lovgivning på området i de omhandlede situationer kan indebære resultater, som forekommer mindre hensigtsmæssige. Jeg vil derfor overveje spørgsmålet om en eventuel ændring af lovgivningen.

DEN DANSKE BANKFORENING
DANMARKS SPAREKASSEFORENING
København, den 24. januar 1986

**Vedrørende forslag til lov om ændring
af lov om beskatning af pensionsordninger m.v. og lov om realrenteafgift
af visse pensionskapitaler m.v. (L 111)**

Efter den reviderede skattereformaftale, miniforliget af 9. oktober 1985, skal der gennemføres en række ændringer på pensionsbeskatningsområdet, herunder skal der gives adgang til at oprette rateordninger (rateopsparing i pensionsøjemed) i pengeinstitutterne svarende til forsikringsselskabernes rateforsikringer.

I henhold til bemærkningerne til lovforslaget er forslaget om indførelse af rateopsparing i pensionsøjemed søgt udformet på en sådan måde, at vilkårene for denne ordning i videst muligt omfang svarer til de vilkår, der gælder for rateforsikringer i pensionsøjemed.

Foreningerne finder imidlertid, at der med det foreliggende lovforslag ikke i tilstrækkelig grad er opnået konkurrencemæssig lige-

stilling mellem pensionsopsparing i forsikringsselskaberne og i pengeinstitutterne. Foreningerne skal navnlig pege på, at lovforslagets bestemmelse vedrørende udbetalingsforløbet, den manglende mulighed for overførsel fra kapitalpensionsordninger til rateopsparingsordninger og de manglende muligheder for at knytte forsikringsdækning til rateopsparingsordningen medfører, at der ikke vil blive ens vilkår for pensionsopsparing i forsikringsselskaber og i pengeinstitutter med risiko for en deraf følgende konkurrencemæssig forvridning.

I vedlagte notat er nærmere redegjort for foreningernes synspunkter, idet foreningerne henstiller til udvalget, at lovforslaget ændres på de i notatet nævnte punkter.

Med venlig hilsen

DEN DANSKE BANKFORENING
Karsten Hillestrøm

DANMARKS SPAREKASSEFORENING
Niels Chr. Knudsen

Folketingets
skatte- og afgiftsudvalg

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Den 10. februar 1986

Ad forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. og lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Ændring af reglerne om kapitalpension, indførelse af rateopsparing i pensionsøjemed, ophævelse af 2.000 kr.s fradraget m.v.) (L 111)

I brev af 24. januar 1986 (L 111 - bilag 4) har Den Danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening rettet en fælles henvendelse til udvalget om den foreslåede rateopsparingsordning i lovforslagets § 1, nr. 7.

Foreningerne finder ikke, at der med det foreliggende lovforslag i tilstrækkelig grad er opnået konkurrencemæssig ligestilling mellem pensionsopsparing i forsikringsselskaber og i pengeinstitutter. Foreningerne anmoder om en række ændringer af rateopsparingsordningen.

Hertil bemærkes, at rateopsparingsordningen er udformet som den i pensionsbeskatningslovens § 8 gældende rateforsikringsordning.

Pengeinstitutternes forslag til ændring af rateopsparingsordningen vedrører følgende dele af ordningen:

Aldersgrænsen for at påbegynde rateopsparing.

Tillæg til rateordninger.

Udbetalingsforløbet.

Overførsel af kapitalpension til rateopsparing.

Invalidesumforsikring i tilknytning til rateopsparing.

Aldersgrænsen for at påbegynde rateopsparing

Efter forslaget til rateopsparingsordningen skal en rateopsparing være påbegyndt før det fyldte 55. år. Tilsvarende gælder for rateforsikring.

Pengeinstitutterne foreslår grænsen forhøjet til 60 år, således at der bliver samme aldersgrænse som for kapitalpension.

Pengeinstitutterne nævner, at de ikke som forsikringsselskaberne har adgang til at tilbyde livrenteordninger uanset en persons alder.

Hertil bemærkes, at en livrente er en forsikringsordning med løbende udbetalinger, der bortfalder ved den berettigedes død. På grund af dette risikomoment kan livrenteordninger kun oprettes i forsikringsselskaber.

Pengeinstitutterne nævner endvidere, at der ikke er nogen skattemæssig begrundelse for at fastholde 55 årsgrænsen.

Hertil bemærkes, at 55 års grænsen hindrer en ikke tilsigtet skattemæssig udnyttelse af reglerne. Hæves aldersgrænsen for rateordningerne fra 55 år til 60 år, vil en person lige før sin 60 års fødselsdag kunne indskyde et stort beløb, som kan komme til udbetaling over en periode på 10 år, der begynder på 60 års fødselsdagen. Efter lovforslaget er der derimod en periode på 5 år mellem seneste oprettelse og første udbetaling, og det vil sikre, at de midler, der anbringes i en rateordning, er bundet i mindst 5 år. Grænsen på 55 år er endelig motiveret af, at der er større formodning for et egentligt pensionsmotiv, når en rateordning oprettes i en ikke alt for sen alder.

Tillæg til rateordninger

Pengeinstitutterne nævner, at reglerne om tillægsaftaler til rateopsparingsordninger kun giver ligestilling i forhold til rateforsikring, hvis tillægsaftalen bliver oprettet netop i det 55. år. Der foreslås i stedet en bestemmelse, som i hovedtræk går ud på, at indbetalingerne til tillægget i alt højst kan udgøre et beløb svarende til 50 pct. af ordningens værdi på tidspunktet for tillæggets oprettelse samt et beløb svarende til 50 pct. af de til den tidligere ordning aftalte fremtidige indbetalinger.

Til pengeinstitutternes forslag bemærkes, at reglen vil medføre, at tillægget bliver større desto senere, det oprettes. Det skyldes, at rentetilvæksten medtages fuldt ud i beregningsgrundlaget. Reglen vil antagelig stille

pengeinstitutterne gunstiger end forsikrings-selskaberne.

Reglen om tillægsordningen vil dog blive foreslået ændret således, at indbetalingerne til tillægget i alt højst kan udgøre et beløb svarende til halvdelen af ordningens værdi ved det fyldte 55. år samt et beløb svarende til halvdelen af de på dette tidspunkt aftalte fremtidige indbetalinger uden rentetilskrivning. Ved denne regel vil tillægget få samme størrelse, uanset på hvilket tidspunkt det oprettes.

Udbetalingsforløbet

Pengeinstitutterne foreslår en udbetalingsordning, der som det ene yderpunkt har det i lovforslaget nævnte forløb, og som det andet yderpunkt har et forløb, der beregnes ved brug af en simpel annuitetsformel.

Det foreslås, at begge beregninger skal foretages årligt, og at de skal udgøre et maksimum og et minimum, hvorimellem kontohaveren årligt frit kan vælge sin udbetaling. Det foreslås endvidere, at de nærmere regler for udbetalingsforløbene skal indsættes i en bekendtgørelse.

Hertil bemærkes, at såfremt der bliver mulighed for frit at vælge den årlige udbetaling mellem det beregnede maksimum og minimum, og såfremt der altid vælges maksimum, vil pengeinstitutternes forslag medføre, at en rateopsparingskonto kan tømmes inden for et kortere tidsrum end de i lovforslaget foreslåede og for rateforsikringer gældende 10 år. Endvidere vil et friere udbetalingsforløb stille pengeinstitutternes ordninger gunstiger end de tilsvarende ordninger i forsikrings-selskaberne. Endelig betyder et fleksibelt udbetalingsforløb, at pensionisterne kan tilpasse udbetalingerne, så de i mindst muligt omfang skal beskattes med højeste marginalsattesats.

Overførsel af kapitalpension til rateopsparing

Pengeinstitutterne foreslår, at der bliver mulighed for afgiftsfri overførsel fra en kapitalpensionsordning til en rateopsparing eller rateforsikring.

Hertil bemærkes, at der vil blive stillet forslag om en sådan ændring af pensionsbeskatningsloven. Foretages en overførsel fra kapitalpension til rateordning, vil beskatningen ved udbetaling blive ændret fra 40 pct. afgift til beskatning som personlig indkomst.

Invalidesumforsikring i tilknytning til rateopsparing

Pengeinstitutterne har fremsat ønske om, at der bliver givet mulighed for at oprette invalidesumforsikringer i tilknytning til rateopsparing, således at der afgiftsfrit kan overføres præmier fra rateopsparing til tegning af invalidesumforsikringer.

Hertil bemærkes, at det ved lovforslaget foreslås, at der gives adgang til med fuldt fradrag at tegne invalidesumforsikringer i tilknytning til kapitalpensionsordninger. Såvel en invalidesumforsikring som en kapitalpensionsordning udbetales som en sum, der vil være undergivet 40 pct. afgift.

Efter gældende regler kan præmien til en invalidesumforsikring overføres fra en kapitalpensionsordning, men fradraget for præmien til invalidesumforsikringen skal efter det fremsatte lovforslag ske inden for den for kapitalpensionsordninger foreslåede 25.000 kr.s grænse.

Gives der mulighed for at tegne invalidesumforsikringer i tilknytning til rateordningerne, vil det medføre, at der inden for samme ordning bliver såvel løbende udbetalinger som en sumudbetaling. Dette kan ikke anses for hensigtsmæssigt. Endvidere vil der blive en u hensigtsmæssig mulighed for uden begrænsning at foretage fradrag for præmien til invalidesumforsikringen ved siden af fradraget for de øvrige ordninger.

Til
folketingets skatte- og afgiftsudvalg

DEN DANSKE BANKFORENING
 DANMARKS SPAREKASSEFORENING
 København, den 12. februar 1986

**Vedrørende forslag til lov om ændring af lov
 om beskatningen af pensionsordninger m.v. og lov om realrenteafgift
 af visse pensionskapitaler m.v. (L 111)**

Den Danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening har i brev af 24. januar 1986 til skatte- og afgiftsudvalget (L 111 – bilag 4) foreslået en række ændringer til det af ministeriet fremsatte lovforslag, i hvilket der bl.a. gives pengeinstitutterne adgang til at oprette rateopsparing i pensionsøjemed.

Foreningernes henvendelse til udvalget er kommenteret af ministeriet i et notat af 10. februar 1986 til skatte- og afgiftsudvalget (L 111 – bilag 10).

Desværre hviler ministeriets bemærkninger, så vidt vi kan se, på en række misforståelser og tilsyneladende på nogle forkerte oplysninger. Foreningerne skal i nærværende henvendelse indskrænke sig til at kommentere de væsentligste punkter.

Udbetalingsforløbet

I henvendelsen af 24. januar 1986 foreslog Bankforeningen og Sparekasseforeningen en udbetalingsordning med to yderpunkter: det i lovforslaget nævnte forløb med en stigende udbetaling og et udbetalingsforløb efter en annuitetsformel, som under forudsætning af et konstant renteniveau vil give lige store årlige udbetalinger.

Skatteministeriet bemærker, at såfremt der bliver mulighed for frit at vælge den årlige udbetaling mellem det beregnede maksimum og minimum, og såfremt der altid vælges maksimum, vil pengeinstitutternes forslag medføre, at en rateopsparingskonto kan tømmes inden for et kortere tidsrum end 10 år. Dette er ikke korrekt. Begge de skitserede udbetalingsforløb sikrer, at den aftalte udbetalingsperiode overholdes. Hvis pensionsoppareren ønsker at fremme udbetalingen mest muligt, vil det altid bedst kunne betale sig at vælge annuitetsudbetalingsforløbet, fordi

man i dette forløb tager højde for den forventede rentetilskrivning i den resterende udbetalingsperiode. Det må erindres, at størrelsen af de sidste udbetalinger altid vil afhænge af, hvor store udbetalingerne har været i det første år. Lovforslagets udbetalingsmetode vil derfor kun give højere udbetalinger i de sidste år under betingelse af, at man har valgt lave udbetalinger i de første år. Man vil således aldrig kunne »tømme« opsparingskontoen hurtigere end annuitetsmetoden tillader, altså med lige store årlige beløb. Der kan således hverken blive tale om, at udbetalingsperioden bliver kortere end aftalt, eller at udbetalingerne i de sidste år alene får en symbolsk størrelse.

Skatteministeriet hævder endvidere, at Bankforeningens og Sparekasseforeningens forslag vil stille pengeinstitutternes ordninger gunstigere end de tilsvarende ordninger i forsikringsselskaberne. Det mener vi ikke er korrekt. Som anført i vores første henvendelse kan forsikringsselskaberne i dag tilbyde flere forskellige udbetalingsforløb for rateforsikringer. Pensionsbeskatningslovens bestemmelse om, at raterne skal udbetales i lige store årlige beløb vedrører nemlig alene den tarifmæssige ydelse. Som bekendt består en stor del af den faktiske ydelse af bonustilskrivning, og denne bonus kan tilskrives efter flere forskellige principper. Til uddybning heraf vedlægger vi et notat fra aktuarfirmaet Svend Bramsen & Co. Af notatet fremgår det, at de forsikrede kan vælge mellem to systemer for tilskrivning af bonus. Det ene giver et stigende udbetalingsforløb, og det andet giver et næsten konstant udbetalingsforløb. De forsikrede kan også vælge mellem kombinationer af disse to udbetalingsforløb, ligesom de principielt har mulighed for at

skifte mellem systemerne. Hvis der politisk ikke er tilslutning til, at man skal kunne skifte mellem udbetalingssystemerne, bør der som minimum være mulighed for ved udbetalingsperiodens start at vælge mellem de to systemer eller kombinationer heraf.

Forsikringsdækning i tilknytning til rateopsparring

Skatteministeriet anfører i sit notat, at pengeinstitutterne har fremsat ønske om, at der gives mulighed for at oprette invalidesumsforsikringer i tilknytning til rateopsparringsordningerne. Ministeriet anfører, at såfremt der gives adgang til at tegne invalidesumsforsikringer i tilknytning til rateordningerne, vil det medføre, at der inden for samme ordning bliver såvel løbende udbetalinger som sumudbetalinger, hvilket ikke anses for hensigtsmæssigt. Denne adgang til at tegne forsikringer i tilknytning til rateopsparringsordningen vil endvidere medføre, at der bliver mulighed for uden begrænsning at foretage fradrag for præmie til invalidesumsforsikring ved siden af fradraget for de øvrige ordninger, dvs. ved siden af fradrag for indbetaling til kapitalpensionsordninger der er begrænset til 25.000 kr.

Hertil bemærkes, at skatteministeriet tilsyneladende har misforstået foreningernes forslag.

Foreningerne har ikke kun foreslået, at der gives adgang til at tegne invalidesumsforsikringer i tilknytning til rateopsparringsordningerne. Foreningerne har således foreslået, at der gives adgang til at tegne livsforsikringer uden opsparingselement, invalidesumsforsikringer og forsikringer der skal dække fremtidige aftalte bidrag til rateopsparringen i til-

fælde af invaliditet. Efter foreningernes forslag skal der endvidere ikke både være løbende udbetalinger og sumudbetaling fra den samme ordning. Foreningerne har foreslået, at såfremt forsikringsbegivenheden måtte indtræde, og forsikringen derved kommer til udbetaling, skal forsikringssummen indsættes på rateopsparringskontoen og udbetales i rater til kontohaveren selv eller til eventuelle begunstigede. Der vil derfor under alle omstændigheder kun blive tale om løbende udbetalinger til beskatning som personlig indkomst.

De af foreningerne foreslåede muligheder for at knytte forsikringer til rateopsparringsordningerne svarer ganske til de forsikringsdækninger, det er muligt at opnå ved oprettelse af rateforsikringer. Ved oprettelse af rateforsikring kan det således aftales, at en nærmere angiven forsikringssum, der overstiger den foretagne opsparring, kommer til udbetaling i rater ved dødsfald eller ved invaliditet. Det kan endvidere aftales, at forsikringstageren fritages for at betale de aftalte præmiebeløb til ordningen i tilfælde af invaliditet, således at forsikringsselskabet dækker præmierne.

Præmiebeløbene til de beskrevne forsikringsdækninger i tilknytning til rateforsikringer er fuldt fradragsberettigede. Bankforeningen og Sparekasseforeningen finder det derfor rimeligt, at der gives personer, der ønsker at oprette rateopsparringsordninger i pengeinstitutterne, adgang til at knytte samme forsikringsdækning til rateopsparringsordningen, som det er muligt at knytte til rateforsikringsordningen med samme skattemæssige behandling af indbetalingerne til og udbetalingerne fra forsikringen.

Med venlig hilsen

DEN DANSKE BANKFORENING

Per Overbeck

DANMARKS SPAREKASSEFORENING

Carsten Andersen

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Den 15. februar 1986

Ad forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. og lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Ændring af reglerne om kapitalpension, indførelse af rateopsparing i pensionsøjemed, ophævelse af 2.000 kr.s fradraget m.v.) (L 111)

I brev af 12. februar 1986 (L 111 – bilag 14) har Den Danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening rettet en fælles henvendelse til udvalget om den foreslåede rateopsparingsordning i lovforslagets § 1, nr. 7.

Henvendelsen sker i fortsættelse af forningernes brev til udvalget af 24. januar 1986 (L 111 – bilag 4) og ministerens svar af 10. februar 1986 (L 111 – bilag 10).

Pengeinstitutternes fornyede henvendelse vedrører dels rateordningens udbetalingsforløb og dels muligheden for forsikringsdækning i tilknytning til rateopsparing.

Udbetalingsforløbet

Som led i forliget af 9. oktober 1985 om revision af skattereftaalen på pensionsbeskatningsområdet blev der givet adgang til i lighed med den gældende rateforsikringsordning at oprette rateopsparingsordninger i pengeinstitutterne.

Efter pensionsbeskatningsloven skal forsikringssummen i en rateforsikring udbetales i lige store rater over mindst 10 år.

Pengeinstitutterne nævner, at forsikringselskaberne i dag kan tilbyde flere forskellige udbetalingsforløb for rateforsikringer. De forsikrede kan vælge mellem kombinationer af udbetalingsforløb, ligesom de principielt har mulighed for at skifte mellem systemerne.

Pengeinstitutterne foreslår, at udbetalings-

forløbet i rateopsparingsordningen ændres således, at der inden for et nærmere fastsat maksimum og minimum gives mulighed for årligt svingende udbetalinger.

Hertil bemærkes, at en vilkårlig valgmulighed mellem forskellige udbetalingsforløb strider mod det indgåede forlig.

Som nævnt i kommentaren til henvendelsen af 24. januar 1986 betyder et fleksibelt udbetalingsforløb, at pensionisterne kan tilpasse udbetalingerne, så de i mindst muligt omfang skal beskattes med højeste marginalskattesats.

Forsikringsdækning i tilknytning til rateopsparing

Pengeinstitutterne har også foreslået, at der gives adgang til at tegne livsforsikringer uden opsparelement, invalidesumforsikringer og forsikringer, der skal dække fremtidige aftalte bidrag til rateopsparingen i tilfælde af invaliditet. Det er pengeinstitutternes opfattelse, at en eventuel forsikringssum skal indsættes på rateopsparingskontoen og udbetales i rater.

Hertil bemærkes, at de foreslåede ordninger ikke er pensionsordninger, men derimod risikoforsikringer. Det har ikke ved det ændrede forlig på pensionsområdet været hensigten at tillade fuld fradragret for præmiebetaling til risikoforsikringer, som skal have løbende udbetalinger.

Til
folketingets skatte- og afgiftsudvalg